

Üniversitemizin saygıdeğer yöneticileri, Değerli Öğretim Üyeleri,

Üniversitemizde ilk kez yapılan, başka bir yerde örneğini görmediğim, fakat geleceğimiz için çok önemli olduğunu düşündüğüm, bütün yöneticilerimiz arasındaki ahengin kurulmasını, önemli konuların açıklıkla tartışılmasını sağlayacağına inandığım, üniversite genel kurulu veya meclisi olarak adlandırabileceğimiz toplantımıza hoşgeldiniz.

Daha sonra belli aralıklarla devam edeceğimiz bu toplantıların amacı sizlere hem üniversitemizin yapısını-süreçlerini tanıtmak ve dışlinin çarklarının dönüşünü rahatlatmak, hem davet edeceğimiz konuklarla üniversitemizi yakından ilgilendiren konularda bütün yöneticilerimizin bilgi sahibi olmasını sağlamak, hem de bütün üniversiteyi ilgilendiren önemli kararlar öncesinde beyin fırtınası oturumları yapabilmek.

İlk toplantımızın üniversitemizin geleceği için önemli bir başlangıç oluşturmasını diliyorum.

Değerli arkadaşlarım,

Üniversitemiz 15 yaşında,

Tam 15 yıldır

Eğitimi seven fakat nasıl yapıldığını bilmeyen,

Eğitime katkıyı, ilkokul binası yaptırmaktan ibaret zanneden,

Hocayı, cami hocasıyla ilkokul öğretmeni arasında bir varlık tahayyül eden

Öğrenciyi, para harcamaya gelmiş turist olarak düşünen,

Kültür denince aklına şarkı türküden başka birşey gelmeyen,

Üniversite şehir ilişkisinden, her isteyen üniversiteyi istediği gibi kullanabileceği bir tür kamu dairesi anlayan,

Hızlı para girişiyle dünyayla tanışan, fakat gördükleriyle sadece ticari ilişki kurabilen,

Kısa dönemde gelen zenginlikle, paranın tek başarı kriteri olduğunu zanneden,
fakat onu elinde tutacak süreklilik yatırımı kültürünü dışlayan

Bilim kendi dar görüşlerine uyduğu zaman kabul eden, aykırı durduğu zaman
reddeden

Ve bu ahval içinde üniversitenin halka kapalı olduğunu iddia eden,

Bir şehirde tam 15 yıldır

Bir üniversite olsun diye hep beraber çok çabaladık,

Dönüp baktığımızda zar zor biryerlere geldik gibi görünüyor.

Tabi bu karamsar bakış açısı. Ben hiçbir zaman karamsar olmadım.

Birde öbür taraftan bakalım,

Tam 15 yıldır

Türkiye'nin en hızlı büyüyen şehirlerinden birinde,

Her alanda yüksek potansiyele sahip bir bölgede,

Eğitimi önemseyen insanların bulunduğu bir yerde,

Dünya ile devamlı temas şansı bulunan bir şehirde,

Her yıl 5000 yeni Türk gencini eğitime şansı elde ettiğimiz,

Araştırmalar için her alanda kolayca ortak bulabilme potansiyeli olan,

Eğer yol gösterirsek bizi izleyebilecek atılganlığa sahip bir şehirde,

Tam 15 yıl çalıştık ve şehri tanınmayacak şekilde değiştirdik.

Şimdi sizlere bu 15 yılın son durumunu kısaca sunmak istiyorum.

Bir sürü veri olduğu görülüyor. Hepsi ayrı bir parametre olarak değerlendirilebilir.

Peki bu kadar şey oldu da, amacımız neydi?

Bakalım internet sitemizde misyon ve vizyon olarak ne yazmışız.

Vizyon

Pamukkale Üniversitesinin Stratejik Vizyonu; " Bilginin üretimi, kullanımı ve yayılımına en üst düzeyde katkı sağlayan, ulusal ve uluslar arası platformda saygın bir eğitim ve araştırma kurumu olmaktır."

Misyon

"Evrensel değerleri temel alarak yaptığı eğitim, öğretim ve araştırma faaliyetleriyle her alanda yetkin, yaratıcı, girişimci, ahlaki değer ve toplumsal sorumluluk sahibi üstün nitelikli bireyler yetiştirmeyi, toplum ve çevreye duyarlı yüksek nitelikli bilimsel ve kültürel çalışmalar yapmayı ve insanlığın yararına sunmayı görev edinmiştir"

Bunlara itirazı olan var mı?

Soruyu daha da genişletelim bunları amaç edinmemiş bir üniversite var mı?

Bir de tersten soralım bunlar bizim seçtiğimiz amaçlar mı ?

Geçen sene hepimiz bu misyon doğrultusunda çalıştık mı?

Yaptıklarımız bizi amaçımıza götürüyor mu?

Bu sene ne kadar yaklaştık?

Kısaca son bir sene, 3 sene, 5 sene başarılı bir yönetim organizasyon gösterdik mi?

Bu 15 yılın sonunda kendimize baktığımızda yaptıklarımız bizlere gurur veriyor. Ama bizler temelde bilim adamlarıyız. Bu hissettiğimiz duygu kısaca bias yanı yan tutma olarak da adlandırılabilir.

Bizim için önemli olan karşılaştırmalar, fark hipotezleri ve korelasyonlardır.

Bunların sonucunda ne yazık ki;

Pamukkale Üniversitesi bildiğimiz hiçbir istatistikte iyi bir yerde bulunmuyor.

Ne yapacağız, işte bu durumda karar verilmesi gerekiyor. Benim bakış açımı, vizyonumu biliyorsunuz, başta ne istediğimi de söyledim.

Ama biz ne istiyoruz? İşte bu belirsiz.

Arkadaşlar rektörlük görevine talip olduğumda, amacım koltuk sahibi olmak değildi.

Ben araştırmaya daha fazla önem veren bir üniversite olsun,

Öğrenciler daha kaliteli eğitim görsün,

Her birimde çalışanlar öne çıksın, sorumluluk herkes tarafından paylaşılсын istedim.

Değerli arkadaşlarım,

Ben, biz olmadıkça, istediklerim, söylediklerim ve yaptıklarım sadece geçici uygulamalardan öteye gitmeyecektir.

Söylediğim amaçların odak noktasında çok önemli bir misyon var,

Pamukkale Üniversitesini biz yapmak

Biz olmak veya olamamak, işte bütün mesele bu.

Önümüzde çeşitli üniversite modelleri var

Araştırma üniversitesi

Lisansüstü eğitim odaklı üniversite

Yaygın eğitim üniversitesi

Mesleki eğitim üniversitesi

Ya da yönetim modelleri var:

Yatay Organizasyon

Dikey Organizasyon

Mükemmellik modeli

Kalite sistemleri gibi

Bu tercihlerden herbiri bir seçenek olabilir, ön yargılı olarak bazı seçenekleri iyi veya kötü olarak değerlendirebiliriz, fakat objektif olarak baktığımızda herbirinin kişiler ve kurumlar açısından artıları ve eksileri olduğunu söyleyebilirim.

Bu toplantının en önemli amacı bu modelleri tartışmaya açmak ve yönümüz hakkında birbirimizin görüşlerini duymaktır.

Araştırma potansiyelimiz, eğitim sistemimiz, organizasyon modelimiz, varlık nedenimiz ve seçeneklerimiz hakkında görüşlerinizi merak ediyorum.

Tartışmayı çok sevdiğim bir sözle açmak istiyorum:

“Nereye gideceğinizi bilmiyorsanız, her yol sizi oraya götürür.”(Lewis Carol)

Buyrun söz sizin, ne düşünüyorsunuz?

Ya bazı konularda ülkemizin en iyi üniversitesi olup, teknopark ve gelişmiş sanayinin avantajlarını kullanarak önemli bir araştırma merkezi olacağız, genç öğretim üyesi sayısının fazlalığının avantajını kullanarak eğitim sistemimizde günün gereklerine uygun radikal program değişiklikleri yapar, özelleşmiş eğitim uygulamaları,

Ya da araştırmayı boşverip çok sayıda öğrenci yetiştiren önemli bir yüksekokul haline geleceğiz, alabildiğince klasik ve düz eğitim sistemiyle kitlesel eğitime yöneliriz,

Bu iki seçeneği de iki farklı yönetim şekliyle gerçekleştirebiliriz

Ya geleceğimizi hep birlikte belirler, bunun gerektirdiği sorumluluğu paylaşır, ve katılımcı bir yönetim anlayışını tercih ederiz,

Ya da yöneticinizi, yani beni, bu konuda sorumlu tutar herşeyi benden bekleriz,
Yani önümüzde dörtlü bir kombinasyon var.

Bu tercihlerden herbiri bir seçenek olabilir, ön yargılı olarak bu seçenekleri iyi veya kötü olarak değerlendirebiliriz, fakat objektif olarak baktığımızda herbirinin kişiler ve kurumlar açısından artıları ve eksileri olduğunu söyleyebilirim.

Burda önemli olan karar verme gereğini hissetmemiz, son kararı verecek sorumluluğu üstlenmemiz ve kararımızın bütün sonuçlarına katlanacak cesareti göstermemiz.

Ben konuyu önünüze getirerek önemli bir adım atıyorum, sorumluluğu üstlenme ve sonuçlarına katlanma konusundaki kararlılığımı zaten rektör olarak gösterdiğimi düşünüyorum.

Şimdi sıra sizde,

Günümüzde “daha önce yapılmış olanı yapmak” veya “ biraz daha iyi yapmak” başarı için yeterli olmaz. Önemli olan “farklılık” yaratmaktır.

“Stratejik yönetim,bir organizasyonun ne yaptığını,varlık nedenini ve gelecekte ulaşmak istediği hedefleri ortaya koyan bir yönetim tekniğidir.”